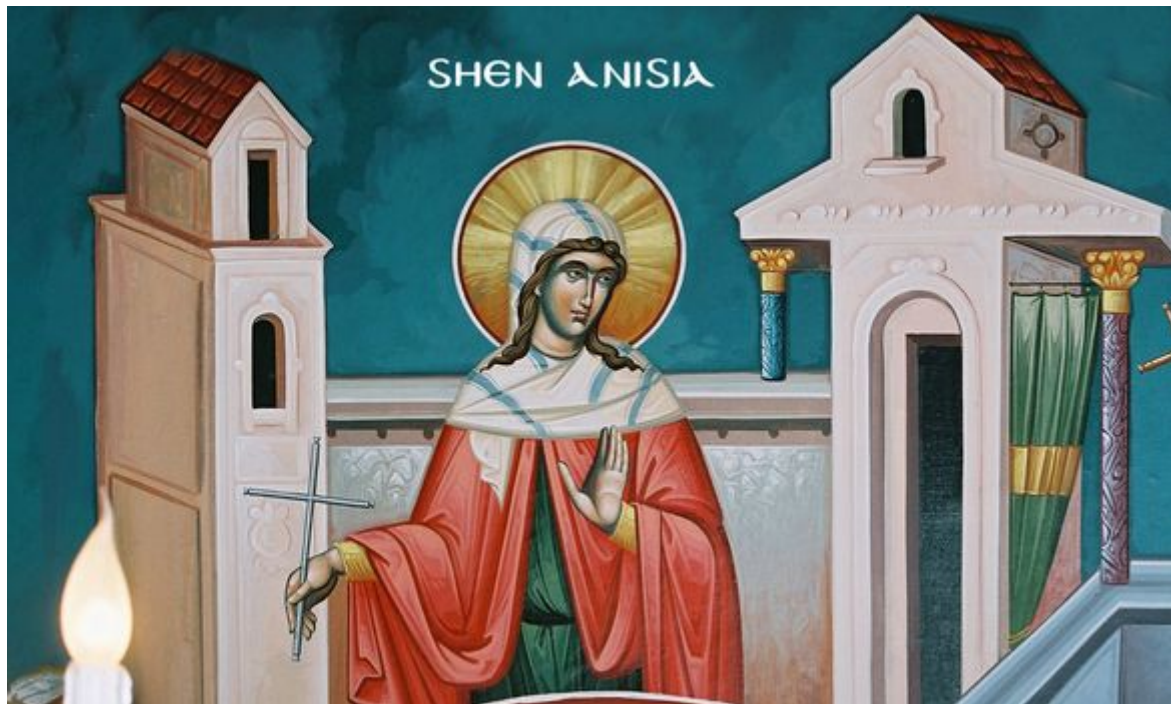

Oshënare dëshmore Anisia

E enjte, 30 dhjetor 2021 – Shenjtori i ditës.

Oshënare dëshmore Anisia. Hierodëshmor Anisi i Selanikut. Dëshmor Fileteri dhe 7 dëshmorët. Oshënar dëshmor i ri Gedeoni. Oshënar Leonti.

– Oshënare dëshmore Anisia –

Shën Anisia ishte bijë prindërisht fisnikë të njohur dhe shumë të pasur të Selanikut, të konvertuar në besimin e krishterë, që i frymëzuan qysh në fëmijëri dashurinë për virtytet dhe urtësinë. Mbeti jetime nga i ati dhe e ëma; kur ishte në prag të adoleshencës, qëndroi larg kënaqësive të kësaj bote, shpirti i saj digjej nga dashuria e madhe për Krishtin. Kështu u sul drejt takimit me Dhëndrin qiellor, duke lënë mënjanë dhe duke hedhur tutje çdo gjë që mund ta mbante të lidhur me tokën. Ajo çliroi skllëvërit e saj të shumtë në numër dhe u dha shuma të mëdha parash që të bënin një jetë të mirë, dhe gjithashtu ndau tokat, pronat, bagëtitë dhe çdo gjë të sajën, si një tregtar i urtë që i shet të gjitha të mirat e tij, për të fituar perlën e paçmueshme, Mbretërinë e Qiejve (Matth. 13:45). Ajo u zhvesh nga zbukurimet dhe të gjitha rrobat e shtrenjta, për t'u veshur me gjëra të thjeshta e të varfra dhe kështu rendte nëpër qytet, duke vizituar të sëmurët, duke i ndihmuar vejushat dhe jetimët, duke u dhënë ushqim dhe rroba të varfërve.

Por dëshira e saj ishte që të ndihmonte më tepër viktimat e persekutimeve. Pa përfillur rrezikun, ajo shkonte nëpër burgje për të vizituar ata që vuanin nga uria, etja, nga plagë dhe trajtime të rënda të çdo lloji për hir të dashurisë për Krishtin. U

puthte plagët, si të ishin plagët e Pësimit shpëtimtar të Zotit tonë dhe kujdesej e i ngushëllonte.

Duke braktisur në këtë mënyrë çdo gjë dhe duke pasur vetëm trupin e saj të vdekshëm që e mbante të lidhur me tokën, tani dëshira e saj e vetme ishte që të arrinte në përsosmëri duke vdekur për Krishtin. Meqë donte që një vendim i tillë të ishte vullnet Perëndie, nuk ekspozohej më kot përpara rreziqeve, por tërhiqej në një qeli (dhomë) të ngushtë, për t'ia kushtuar veten lutjes, kreshmës, lotëve. Kështu lartësohej përmbi gjendjen e vdekshme, duke pasur praktikimin e virtyteve të shenjta si bazament të jetës së saj shpirtërore.

Duke parë një betejë të tillë, djalli, i inatosur, u përpoq ta trembte shenjtoreshen me marifete të shumta, për ta bindur që të braktiste qelinë, por ndeshi në vendosmërinë e saj më të fortë edhe se ajo e luftëtarëve më trima. Atëherë lëshoi kundër saj shigjetat e mërzitjes, të plogështisë së trupit dhe të sëmundjes, por vajza e re, duke u armatosur me shenjë të Kryqit, e dëboi me anë të kamxhikut të lutjes.

Kur persekutimi i Maksimianit ishte në kulm (305), shën Anisia, e mbushur me virtyte dhe duke qenë e përqendruar në jetën e saj shpirtërore, gjeti sigurinë për t'i drejtuar Krishtit një lutje që të bëhej pjesëtare në vdekjen e Tij jetëprurëse. Kjo lutje iu dëgjua. Një ditë, ndërsa po shkonte në kishë, e takoi një shoqërues i mbretit dhe e pyeti me shumë ashpërsi. Pa asnjë hezitim, ajo e deklaroi veten e saj të krishterë, shërbëtore të Jisu Krishtit.

Pagani i pagdhendur e kapi me forcë dhe e tërhoqi zvarrë deri në tempullin e idhujve që ta bënte të sakrifikonte, dhe si përgjigje mori një të pështyrë në fytyrë. I tërbuar në maksimum, shoqëruesi nxori shpatën dhe ia nguli shenjtoreshes në brinjë, dhe ajo dha shpirtin e saj të Perëndia, për të gjetur gëzimet e përjetshme në dhomën nusërore të Qiellit. Disa të krishterë shpresëtarë mundën ta merrnin trupin e saj dhe e varrosën jashtë qytetit, jo shumë larg, në një vend ku u ndërtua një kishë në nder të saj, pas mbarimit të persekutimit.

* * * *

– Dëshmor Fileteri –

Shën Fileteri jetonte në Nikomedi në kohën e persekutimit të Dioklecianit (304). Biri i Tacienit, prefektit, ai u arrestua me gjithë të krishterët e tjerë dhe u soll përpara gjyqit perandorak. Diokleciani u habit tej mase kur pa ecjen e tij krenare dhe flokët që shkëlqenin si ar në diell. Atij iu duk se pa përpara tij një prej perëndive të Olimpikut ose një prej heronjve të mitologjisë.

Pyetjeve të tij Fileteri trim iu përgjigj pa hezitim, se ai ishte nxënës i Shpëtimtarit Krisht dhe, përpara kërcënimeve dhe fjalëve blasfemuese të tiranit, ngriti sytë në qiell dhe i kërkoi Perëndisë të shfaqte fuqinë e Tij. Menjëherë ndodhi një tërmet i shoqëruar me bubullima të mëdha, që përhapte panik ndër paganët dhe shoi furrën

e përgatitur për shenjtorin. Diokleciani, atëherë e liroi me nderime të mëdha.

Në vitin 305, kur Maksimiani mori pushtetin dhe drejtonte persekutimet, shën Fileteri u mor përsëri në pyetje dhe u dënua të rrihej me thupër. I torturuar për vdekje, ai qëndroi përsëri më këmbë, i mbështetur nga fuqia e Krishtit, duke pritur me padurim të vuante edhe tortura të tjera. I pacenuar në mënyrë të mrekullueshme nga kafshët e egra dhe duke i shpëtuar prerjes së kokës me anë të një ndërhyrjeje të Perëndisë, ai u internua më pas në ishullin e Marmarasë (Prokonisis) ku edhe pse me pranga, kreu të gjitha llojet e mrekullive për popullin dhe i përmbysi idhujt vetëm me një fjalë. E transferuan në Nikea.

Kur shkoi aty, statujat e një tempulli të famshëm pagan ranë përtokë dhe u bënë copa kur ai u afrua. Atëherë guvernatori i qytetit, bashkë me 6 ushtarë të tij dhe një numër të madh paganësh u bënë të krishterë. Shenjtori vazhdoi të kryente mrekulli të shumta dhe shkoi në malin Sigrianion në krahinën e Kizikës (Helesponti), ku jetonte konfessori i guximshëm i Krishtit dhe mrekullibërësi i famshëm Efvioti (shih 18 dhjetor).

Sapo Fileteri nisi të ngjitej në mal me shokët e tij, bashkë me guvernatorin dhe 6 ushtarët, Efvioti, i lajmëruar nga një engjëll, erdhi vetë për t'i takuar dhe i përqafoi me dashuri, si vëllezër dhe shokë luftërash. Pasi kaloi 7 ditë në qelinë e Efviotit, shën Fileteri e dha shpirtin e tij te Perëndia, dhe 7 shokët e tij e ndoqën në banesat e përjetshme, 11 ditë më vonë.

[Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë](#)